

LXXXVI.

Forslag til Lov

om

Forlængelse af Lov Nr. 115 af 31. Marts 1933 om en midlertidig Sukkerordning.(Fremsat i Folketinget den 16. Februar 1934 af Minister for Handel og Industri *Hauge*).

I § 11 ændres „30. November 1934“ til: „30. November 1935“.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De Forhold, der gjorde det nødvendigt, at man i 1932 ved Lov Nr. 64 af 23. Marts s. A. og i 1933 ved Lov Nr. 115 af 31. Marts s. A. gennemførte en midlertidig Sukkerordning til Sikring af den indenlandske Sukkerproduktion, gør sig fremdeles gældende, og man foreslaar derfor, at sidstnævnte Lov af 31. Marts 1933, der er gældende indtil 30. November 1934, forlænges som gældende indtil 30. November 1935.

I Henhold til Loven af 31. Marts 1933 er Fabrikernes Melisnotering fastsat til 33 Øre pr. kg, jfr. Handelsministeriets Bekendtgørelse af 1. December 1933 sammenholdt med Bekendtgørelse af 2. Marts 1933. Endvidere er der ved den fornævnte Bekendtgørelse af 1. December 1933, jfr. Bekendtgørelse af 29. Marts 1932, udstedt Forbud mod Indførsel og Udførsel af Sukker og Sirup.

Der henvises i øvrigt til Rigsdagstidenden 1931—32 Tillæg A. Sp. 5831, 5848, Tillæg B. Sp. 873, 878 og 1089—92 samt Folketingets Forhandlinger Sp. 3114—19, 3159—3255, 3447—95, 3496, 3501, Landstingets Forhandlinger Sp. 1143—76, 1214, 1219, 1220, 1221 samt Tillæg C. Sp. 441

og 557 og Rigsdagstidenden 1932—33 Tillæg A. Sp. 4785—92, Tillæg B. Sp. 1305—08, 1489—90, Folketingets Forhandlinger Sp. 3827—31, 3915—59, 4212—16 og 4243—44, Landstingets Forhandlinger Sp. 1200—20, 1341—42 og 1360 samt Tillæg C. Sp. 1097, 1100 og 1713.

Nærværende Lovforslag fremkommer efter stedfunden Forhandling med saavel Roedyrkerne som Sukkerfabrikkerne. Det er Tanken, at Dyrkningen af Sukkerroer til Sukkerfabrikation for Kampagnen 1934—35 skal omfatte et Areal, der omtrentligt svarer til de for Kampagnen 1933—34 tegnede Arealer. For saa vidt det maatte vise sig, at Sukkerproduktionen for Kampagnen 1934—35 i Forbindelse med de fra Kampagnen 1933—34 overførte Beholdninger overstiger det hjemlige Forbrug, er det Hensigten eventuelt at søge det overskydende Kvantum eksporteret. Det Tab, som Sukkerordningen maatte medføre som Følge af, at en eventuel Overskudsproduktion for de to Kampagneaar ikke kan sælges til den fastsatte Melispris, fradrages i de Beløb, der ellers vilde være at udbetale som Tantième til Roedyrkerne for den forestaaende Kampagne.